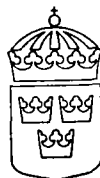

Regeringens proposition

1990/91:37

om vägtrafikskatten för utländska fordon,
m. m.

Prop.
1990/91:37

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 4 oktober 1990.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Erik Åsbrink

Propositionens huvudsakliga innehåll

I enlighet med förslag som lämnats av en nordisk arbetsgrupp för vägtrafikskattefrågor föreslås vissa ändringar i lagen (1988:328) om vägtrafikskatt på utländska fordon. Förslagen innebär att utländska fordon skall beskattas endast om totalvikten överstiger 6 000 kg. Nuvarande skattepliktgräns är 3 500 kg. Vidare föreslås att kilometerskatt för de utländska fordonen inte skall tas ut om körsträckan är högst 100 km. Nuvarande gräns går vid 50 km.

I propositionen föreslås också i fråga om mervärdeskatt bl. a. att ingående mervärdeskatt vid hyra av personbil eller motorcykel för yrkesmässig personbefordran inte skall omfattas av de avdragsbegränsningar som gäller avseende hyra av sådant fordon. Vidare föreslås att den kommunala förvaltningen av egna bostadsfastigheter skall omfattas av uttagsbeskattning.

Kommunerna föreslås också få rätt till statsbidrag när man utger bidrag eller andra ersättningar till kommunalförbund i vissa fall.

Slutligen föreslås vissa följdändringar i lagen om mervärdeskatt och lagen om omsättningsskatt på vissa värdepapper på grund av ändringar i annan lagstiftning.

Samtliga ändringar föreslås träda i kraft den 1 januari 1991.

Lag om ändring i lagen (1988:328) om vägtrafikskatt på utländska fordon

Härigenom föreskrivs att 1 och 7 §§ samt bilagorna 1 och 2 till lagen (1988:328) om vägtrafikskatt på utländska fordon skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

För lastbilar, bussar och andra släpvagnar än påhängsvagnar, som dras av lastbilar eller bussar, skall betalas fordonsskatt och kilometerskatt enligt denna lag, om fordonen har förts in till Sverige för tillfälligt brukande här och inte är registrerade här.

Skatt tas ut endast för fordon med en totalvikt över 3 500 kilogram.

Skatt tas ut endast för fordon med en totalvikt över 6 000 kilogram.

Beteckningar i denna lag har samma betydelse som i vägtrafikskattelagen (1988:327).

7 §

Kilometerskatt skall enligt bilaga 2 betalas för varje helt tiotal kilometer av den körsträcka fordonet tillryggalägger här i landet. Skatt skall dock inte betalas, om den sammanlagda körsträckan är högst *femtio* kilometer.

Kilometerskatt skall enligt bilaga 2 betalas för varje helt tiotal kilometer av den körsträcka fordonet tillryggalägger här i landet. Skatt skall dock inte betalas, om den sammanlagda körsträckan är högst *ett*hundra kilometer.

Bilaga 1 till lagen (1988:328) om vägtrafikskatt på utländska fordon

Nuvarande lydelse

Fordonsskatt

Fordonslag	Totalvikt, kilogram	Skatt, kronor för påbörjat dygn
Lastbilar, bussar	3 501 – 10 000	12
eller släpvagnar,	10 001 – 15 000	22
kopplade till eller	15 001 – 20 000	42
avsedda att koppelas till lastbilar	20 001 –	63
eller bussar		

Fordonsskatt

Fordonsslag	Totalvikt, kilogram	Skatt, kronor för påbörjat dygn
Lastbilar, bussar eller släpvagnar, kopplade till eller avsedda att kop- plas till lastbilar eller bussar	6 001 – 10 000 10 001 – 15 000 15 001 – 20 000 20 001 –	12 22 42 63

Bilaga 2 till lagen (1988:328) om vägtrafikskatt på utländska fordon*Nuvarande lydelse***Kilometerskatt**

Fordonsslag	Totalvikt, kilogram	Skatt, kronor för 10 kilometer
1. Dieseldrivna lastbilar		
1.1 med anordning för påhångs- vagn	3 501 – 10 000 10 001 – 15 000 15 001 –	4,00 5,50 7,00
1.2 Övriga	3 501 – 10 000 10 001 – 15 000 15 001 –	2,50 4,00 5,00
2. Dieseldrivna bussar	3 501 – 10 000 10 001 – 15 000 15 001 –	2,00 3,25 4,00
3. Släpvagnar kopplade till eller avsedda att kopplas till dieseldrivna last- bilar eller diesel- drivna bussar		
3.1 Styraxel för på- hängsvagn	3 501 –	3,25
3.2 Övriga	10 001 – 15 000 15 001 – 20 000 20 001 –	2,00 3,25 4,00

Kilometerskatt

Fordonsslag	Totalvikt, kilogram	Skatt, kronor för 10 kilometer
1. Dieseldrivna lastbilar		
1.1 med anordning för påhängs- vagn	6 001 – 10 000 10 001 – 15 000 15 001 –	4,00 5,50 7,00
1.2 Övriga	6 001 – 10 000 10 001 – 15 000 15 001 –	2,50 4,00 5,00
2. Dieseldrivna bussar	6 001 – 10 000 10 001 – 15 000 15 001 –	2,00 3,25 4,00
3. Släpvagnar kopplade till eller avsedda att kopplas till- dieseldrivna last- bilar eller diesel- drivna bussar		
3.1 Styraxel för på- hängsvagn	6 001 –	3,25
3.2 Övriga	10 001 – 15 000 15 001 – 20 000 20 001 –	2,00 3,25 4,00

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

Lag om ändring i lagen (1990:576) om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt

Härigenom föreskrivs att 18 och 73 §§, punkt 2 av anvisningarna till 2 § samt anvisningarna till 17 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt i paragrafernas lydelse enligt lagen (1990:576) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §

Avdragsrätt föreligger icke för ingående skatt som belöper på

- 1) stadigvarande bostad,
- 2) anskaffning av personbil eller motorcykel för annan verksamhet än sådan som avser yrkesmässig personbefordran, återförsäljning eller uthyrning,
- 3) utgifter för representation och liknande ändamål för vilka avdrag vid inkomsttaxeringen inte medges enligt punkt 1 andra stycket av anvisningarna till 20 § kommunalskattelagen (1928:370).

Avdragsrätt föreligger *ej* för ingående skatt som belöper på hyra av personbil eller motorcykel för annat ändamål än yrkesmässig återuthyrning i det fall fordonet endast i ringa omfattning används i verksamhet som medför skattskyldighet.

Avdragsrätt föreligger *inte* för ingående skatt som belöper på hyra av personbil eller motorcykel för annat ändamål än yrkesmässig *personbefordran eller* återuthyrning i det fall fordonet endast i ringa omfattning används i verksamhet som medför skattskyldighet.

Medför verksamhet endast delvis skattskyldighet, får ingående skatt vilken hänför sig till förvärv eller införsel som till mer än 95 procent avser den del av verksamheten som medför skattskyldighet avdragas utan uppdelning efter skälig grund. Föreligger skattskyldighet för mer än 95 procent av omsättningen, får ingående skatt som ej överstiger 1 000 kronor för visst förvärv eller viss införsel avdragas utan uppdelning efter skälig grund.

Avdragsrätt föreligger inte för ingående skatt enligt 17 § åttonde stycket vid förvärv av en vara som helt eller till väsentlig del består av guld, silver eller platina, om varans inköpspris understiger 175 procent av metallvärdet på inköpsdagen av det guld, silver eller platina som ingår i varan. Detsamma gäller i fråga om skrot, avfall eller annan liknande vara, som innehåller guld, silver eller platina.

Avdragsrätt föreligger inte heller för ingående skatt på försäljning från fartyg enligt 2 a § sjunde stycket.

73 §

Utgående mervärdeskatt räknas icke som intäkt och ingående sådan skatt icke som kostnad vid inkomsttaxeringen.

Har mervärdeskatt likväl medräknats vid inkomstredovisningen anses skatten, i den mån den betalats till staten, som sådan speciell skatt, för vilken avdrag får åtnjutas vid inkomsttaxeringen enligt kommunalskattelagen. Till följd härav utgör återbetalad, avkortad eller avskriven mervärdeskatt, för vilken avdrag medgivits vid inkomsttaxeringen, skattepliktig intäkt vid inkomsttaxeringen.

Har återföring av mervärdeskatt gjorts enligt 15 § femte eller sjätte stycket räknas det återförda beloppet, i den mån det har betalats till staten, som driftkostnad vid beräkning av inkomst av *fastighet* eller *rörelse* enligt kommunalskattelagen.

Har återföring av mervärdeskatt gjorts enligt 15 § femte eller sjätte stycket räknas det återförda beloppet, i den mån det har betalats till staten, som driftkostnad vid beräkning av inkomst av *näringsverksamhet* enligt kommunalskattelagen eller *kapital* enligt lagen om statlig inkomstskatt.

Anvisningar

till 2 §

2. Med omsättning förstås enligt denna lag att vara levereras i samband med försäljning, att tjänst utförs eller förmedlas (tillhandahålls) mot vederlag, att betalning uppbärs i förskott eller a conto för beställd vara eller tjänst samt att vara eller tjänst uttas. Med försäljning eller tillhandahållande likställs byte. Med uttag förstås att

a) vara tas i anspråk av den skattskyldige eller överläts utan vederlag eller mot vederlag som understiger det allmänna saluvärdet, när rätt till avdrag för ingående skatt som hänför sig till den skattskyldiges förvärv av varan har förelegat,

b) vara överförs från verksamhetsgren som medför skattskyldighet till verksamhetsgren som ej medför skattskyldighet,

c) tjänst, som även på annat sätt yrkesmässigt omsätts i verksamhet, utförs eller tillhandahålls av den skattskyldige utan vederlag eller mot vederlag som understiger det allmänna saluvärdet, om inte annat följer av tredje stycket,

d) serveringstjänst som, i annat fall än som avses i c), utförs eller tillhandahålls av den skattskyldige i personalservering utan vederlag eller mot vederlag som understiger det allmänna saluvärdet,

e) byggnads- och anläggningsarbeten, inräknat reparationer och underhåll, samt ritning, projektering, konstruktion eller därmed jämförlig tjänst i yrkesmässig byggnadsverksamhet av annan än den skattskyldige tillförs en fastighet som hos den skattskyldige utgör lagertillgång i näringsverksamhet enligt kommunalskattelagen,

f) byggnads- eller anläggningsarbeten, inräknat reparationer och underhåll, ritning, projektering, konstruktion eller därmed jämförlig tjänst samt lokalstädning, fönsterputsning, renhållning eller annan fastighetsskötsel utförs av ägaren på en fastighet som han använder i en verksamhet för vilken skattskyldighet inte föreligger,

g) personbil, som utgör anläggnings- eller omsättningstillgång hos den som är skattskyldig för omsättning av sådant fordon, eller annan vara, som utgör omsättningstillgång i skattskyldigs verksamhet, utnyttjas av den skattskyldige eller annan för privat bruk, när värdet av det privata utnyttjandet är mer än ringa.

Statens eller en kommuns ianspråktagande av egna varor eller tjänster för eget behov skall inte anses som uttag.

Statens eller en kommuns ianspråktagande av egna varor eller tjänster för eget behov skall inte anses som uttag. *I sådana fall som avses i första stycket f) skall dock en kommuns ianspråktagande av tjänst anses som uttag om arbetena*

avser stadigvarande bostad och de nedlagda lönekostnaderna för arbetena, inräknat avgifter som grundas på lönekostnaderna för beskattningsåret överstiger 150 000 kronor.

Omsättning enligt första stycket c) anses inte föreligga, om tjänst som uttas avser nyttjande av personbil eller motorcykel, som har förhyrts för annat ändamål än yrkesmässig återuthyrning. Utför skattskyldig själv tjänst för egen räkning anses omsättning enligt första stycket c) föreligga endast om han i samband med tjänsten tar ut vara av mer än ringa värde.

Som omsättning anses inte uttag av vara eller tjänst för användning i egen verksamhet som medför skattskyldighet.

Som omsättning anses inte heller skadevållandes avhjälpande av skada.

Med personbil förstås enligt denna lag även lastbil med skåpkarosseri och buss, om fordonets totalvikt är högst 3 500 kilogram.

Bestämmelserna i första stycket f) gäller endast om de nedlagda lönekostnaderna för arbetena, inräknat avgifter som grundas på lönekostnaderna, för beskattningsåret överstiger 150 000 kronor.

Som omsättning enligt första stycket e) räknas inte lokalstädning, fönsterputsning, renhållning och annan fastighetsskötsel.

till 17 §

Avdrag för ingående skatt skall styrkas av skattedebitering på inköpsfaktura, avräkningsnota eller motsvarande handling. Detta gäller dock inte om säljaren enligt 16 § tredje stycket är undantagen från skyldighet att på sådan handling ange skattens belopp och inte heller vid omsättning enligt 16 § andra stycket i detaljhandel eller därmed jämförlig verksamhet, om vederlaget understiger 200 kronor. Rätt till avdrag för ingående skatt som anges i 17 § åttonde stycket föreligger endast om köpehandlingen innehåller sådan uppgift som avses i anvisningarna till 16 § sista meningen.

Avdragsrätten för ingående skatt på driftkostnader för personbil eller motorcykel som utgör inventarium i skattskyldigs verksamhet eller som förhyrs för bruk i sådan verksamhet omfattar alla sådana kostnader oavsett om fordonet helt eller endast delvis används i verksamheten. Används personbil eller motorcykel, som har förhyrts för annat ändamål än yrkesmässig återuthyrning, i mer än ringa omfattning i verksamhet som medför skattskyldighet föreligger avdragsrätt för 50 procent av den ingående skatt som belöper på hyran. Avser ingående skatt i annat fall endast delvis sådant förvärv som omfattas av avdragsrätten eller endast delvis verksamhet som medför skattskyldighet eller verksamhet som endast delvis medför skattskyldighet, skall belopp-

Avdragsrätten för ingående skatt på driftkostnader för personbil eller motorcykel som utgör inventarium i skattskyldigs verksamhet eller som förhyrs för bruk i sådan verksamhet omfattar alla sådana kostnader oavsett om fordonet helt eller endast delvis används i verksamheten. Används personbil eller motorcykel, som har förhyrts för annat ändamål än yrkesmässig *personbefordran* eller återuthyrning, i mer än ringa omfattning i verksamhet som medför skattskyldighet föreligger avdragsrätt för 50 procent av den ingående skatt som belöper på hyran. Avser ingående skatt i annat fall endast delvis sådant förvärv som omfattas av avdragsrätten eller endast delvis verksamhet som medför skattskyldighet eller verksamhet som endast delvis medför skattskyld-

pet av den avdragsgilla ingående skatten bestämmas genom uppdelning efter skälig grund när annat ej följer av 18 § tredje stycket.

dighet, skall beloppet av den avdragsgilla ingående skatten bestämmas genom uppdelning efter skälig grund när annat ej följer av 18 § tredje stycket.

Kan det styrkas att vid leverans av vara till skattskyldig här i landet skatt erlagts för utländsk ej skattskyldig leverantörs räkning vid varans införsel, föreligger avdragsrätt för köparen med belopp motsvarande den av tullmyndigheten uttagna skatten, om avdragsrätt förelegat om köparen själv erlagt skatten.

Avdragsrätten för ingående skatt på jordbruksarrende omfattar hela skatten, även om i arrendet ingår värdet av bostad.

Finansieringsföretag äger rätt till avdrag för ingående skatt som hänför sig till värdet av vara som enligt köpeavtal återtagits av företaget när det kan visas att köparen helt saknat rätt till avdrag för ingående skatt som hänför sig till dennes förvärv av varan.

Skattskyldigs avdragsrätt omfattar även ingående skatt som hänför sig till avhjälpande av skada som han vållat i sin verksamhet.

Förvärv eller import för verksamhet föreligger även när skattskyldigs kostnad härför bestrides av skadevållande eller försäkringsgivare.

Har fastighetsägare inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket utförts ny-, till- eller ombyggnad av fastighet medgivits skattskyldighet för uthyrning eller upplåtelse av fastigheten eller del därav enligt 2 § tredje stycket får han vid redovisningen av skatt avdraga ingående skatt som hänför sig till byggnadsarbetena till den del de avser lokaler, som anges i 2 § tredje stycket.

En fastighetsägare får, i den mån han är skattskyldig för uthyrning eller upplåtelse av fastighet eller del därav enligt 2 § tredje stycket, inom tre år från förvärvet dra av den skatt som upptagits i ett av säljaren utfärdat intyg enligt 16 § femte stycket. Motsvarande gäller, om fastigheten används i annan verksamhet som medför skattskyldighet enligt denna lag.

Lag om ändring i lagen (1990:578) om särskilt bidrag till kommuner

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1990:578) om särskilt bidrag till kommuner skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Statsbidrag utgår till en kommun för att kompensera denna för de ökade kostnader som till en följd av bestämmelserna om mervärdeskatt uppkommer vid upphandling i jämförelse med egen verksamhet inom sjukvård, tandvård, social omsorg och utbildning. Sådant bidrag till kommun utgår även då en kommun lämnar bidrag till näringsidkare för dennes verksamhet inom nämnda områden.

Statsbidrag enligt första stycket utgår alltid då en kommun lämnar bidrag eller annan ersättning till sådant kommunalförbund som avses i kommunalförbundslagen (1985:894), om förbundets verksamhet inte medför skattskyldighet enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt.

Med kommun förstås i denna lag primärkommun och landstingskommun.

Lag om ändring i lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper

Härigenom föreskrivs att 5 och 7 §§ lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Skattskyldig är fondkommissionär som sluter avtal om omsättning av värdepapper som avses i 1 § eller medverkar till ett sådant avtal. Om den för vars räkning kommissionären medverkar inte är bosatt i Sverige skall skatt inte erläggas för hans led när omsättningen avser utländska värdepapper.

Vid omsättning där fondkommissionär inte medverkar är den skattskyldig som är bosatt i Sverige och som under ett halvt kalenderår omsätter värdepapper som avses i 1 § till ett värde av minst 500 000 kronor.

Vid bedömning av omsättningens storlek under ett kalenderhalvår skall vederlag eller del av sådant vederlag som avses i 13 § hänföras till det kalenderhalvår under vilket avslut skett.

Vid bedömning av omsättningens storlek under ett kalenderhalvår skall vederlag eller del av sådant vederlag som avses i 12 § hänföras till det kalenderhalvår under vilket avslut skett.

7 §²

Vid överlåtelse som avses i 2 § 4 mom. *nionde* stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall skatt inte tas ut.

Vid överlåtelse som avses i 2 § 4 mom. *tionde* stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall skatt inte tas ut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

¹ Lagen omtryckt 1988:781.

² Senaste lydelse 1990:112.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 4 oktober 1990

Närvarande: statsrådet Carlsson, ordförande, och statsråden Engström, Hjelm-Wallén, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist, Thalén, Freivalds, Wallström, Lööw, Persson, Molin, Sahlin, Larsson, Åsbrink

Föredragande: statsrådet Åsbrink

Proposition om vägtrafikskatten för utländska fordon, m. m.

1 Vägtrafikskatten för utländska fordon

Mitt förslag: Utländska fordon som används i Sverige skall beskattas endast om totalvikten överstiger 6 000 kg. Kilometerskatt skall debiteras för de utländska fordonen endast om körsträckan i Sverige överstiger 100 km.

Bakgrunden till mitt förslag: Vägtrafikskatt tas ut i form av fordonsskatt och kilometerskatt. För fordon som är registrerade i Sverige tas skatten ut i enlighet med bestämmelserna i vägtrafikskattelagen (1988:327), VSL. Beskattningen av de utländska fordonen regleras i lagen (1988:328) om vägtrafikskatt på utländska fordon, VUF. På samma sätt som sker för de fordon som är hemmahörande i Sverige beskattas enligt VUF de utländska fordonen med fordonsskatt och kilometerskatt. Till följd av internationella överenskommelser är det emellertid rätt ovanligt att fordonsskatt debiteras, 4 § VUF. I de fall skatten skall tas ut sker detta med ett visst belopp per dag enligt bil. 1 till lagen. Kilometerskatt tas däremot ut för alla utländska dieseldrivna lastbilar, bussar och släpvagnar, om totalvikten överstiger 3 500 kg, 1 och 6 §§ VUF. Om körsträckan i Sverige inte uppgår till mer än högst 50 km tas kilometerskatt dock inte ut, 7 § VUF. Kilometerskattens nivå för de utländska fordonen är i princip densamma som för svenska fordon, men skatteskalen är schabloniserad, bil. 2 till VUF.

I november 1985 tillsattes, efter beslut av de nordiska samarbetsministrarna, en arbetsgrupp för undersökning av förutsättningarna för och effekterna av eventuellt likartade regler för fordonsavgifter i de nordiska länderna. En rapport från arbetsgruppen behandlades på finansministermötet hösten 1986. Gruppen fick då i uppdrag att fortsätta arbetet och en slutrapport avlämnades hösten 1988. Arbetet har varit ett led i strävan att utveckla Norden som hemmamarknad.

I enlighet med de rekommendationer som lämnats av arbetsgruppen har

nordiska ministerrådet i ett förslag till ekonomisk handlingsplan 1989–1992, Ett starkare Norden, angivit att vissa förenklingar av vägtrafikskatten bör genomföras. Förenkningarna avses särskilt underlätta trafiken i gränsområdena. De avser dels ett slopande av debitering av skatter typ kilometerskatt om vägsträckan uppgår till högst 100 km, dels att beskattning inte skall ske av fordon med totalvikt om högst 6 ton.

Ministerrådsförslaget behandlades vid Nordiska rådets session våren 1989. Nordiska ministerrådet har därefter fastställt den ekonomiska handlingsplanen.

Skälen för mitt förslag: De nordiska ländernas principer för vägtrafikbeskattningen skiljer sig åt högst väsentligt. De totala skattenivåerna är dessutom mycket olika. Norge har, på samma sätt som Sverige, ett kilometerskattesystem, men tar inte ut fasta skatter av typ fordonsskatt. Både Sverige och Norge debiterar kilometerskatt för fordon från de nordiska länderna. Finland, som utöver en fordonsskatt tillämpar ett bränslebeskattningssystem för de egna fordonen, debiterar en konsumtionsskatt för norska och svenska fordon. Denna skatt är konstruerad som en kilometer-skatt. Danmark tar endast ut fasta skatter av de egna fordonen, och debiterar inga vägtrafikskatter för utländska fordon.

För att effektivisera och stärka den nordiska transportmarknaden skulle det vara önskvärt om beskattningsreglerna kunde samordnas så att några skattedebiteringar för gränsöverskridande trafik inte skulle behöva ske. Mot bakgrund av de stora skillnader i beskattningssystem och beskattningsnivåer som förekommer erbjuder en långtgående harmonisering av beskattningsreglerna inom Norden emellertid betydande problem. Det är i detta sammanhang värt att nämna att det för närvarande är osäkert i vad mån EG-länderna kommer att ena sig om ett enhetligt vägtrafikskattesystem för gränsöverskridande landsvägstrafik, och hur ett sådant EG-system i så fall kommer att utformas.

De förslag till förenklingar som framförts av den nordiska arbetsgruppen innebär emellertid vissa förenklingar för den gränsöverskridande trafiken i Norden. Detta gäller särskilt i gränstrakterna mellan länderna. Förslaget till höjningen av debiteringsgränsen för skatter av typ kilometerskatt till 100 km innebär förenklingar för distributionstrafik m. m. i gränshandeln. Detsamma gäller den föreslagna skattepliktgränsen vid 6 ton, som medför att lättare distributionslastbilar m. m. undantas. Jag anser därför att dessa förslag nu bör genomföras för svensk del. Jag förväntar mig att motsvarande ändringar kommer att vidtas i Norge och Finland.

Förslagen föranleder ändringar i 1 och 7 §§ samt bil. 1 och 2 till VUF. Ändringarna bör kunna träda i kraft den 1 januari 1991.

Avdragsrätt vid hyra av personbil

Mitt förslag: Begränsningarna i avdragsrätten vid hyra av personbil eller motorcykel för yrkesmässig personbefordran slopas.

Skälen för mitt förslag: Vid förvärv av personbil eller motorcykel har sedan länge gällt vissa begränsningar i avdragsrätten för ingående mervärdeskatt. Med personbil förstås i detta sammanhang även lastbil med skåpkarosseri och buss om fordonets totalvikt är högst 3 500 kg.

Avdragsrätt föreligger således inte för ingående skatt som belöper på anskaffning av fordon av detta slag för annan verksamhet än sådan som avser yrkesmässig personbefordran, återförsäljning eller uthyrning. Där emot får fullt avdrag göras för ingående skatt som avser driftkostnader, om fordonet utgör inventarium i en skattepliktig verksamhet eller har förhysits för bruk i sådan verksamhet. Syftet med denna ordning är att schablonmässigt beskatta privat nyttjande av personbil som är anläggningstillgång i skattepliktig verksamhet.

För att i avdragshänseende jämställa den som förvärvar en personbil med den som väljer att hyra ett sådant fordon, gäller vidare att avdragsrätt föreligger för 50 procent av den mervärdeskatt som belöper på hyran om fordonet förhysits för annat ändamål än yrkesmässig återuthyrning. Detta har ansetts motsvara den del av hyran som vid s. k. fullserviceleasing avser reparationer och underhåll. Någon åtskillnad har i detta sammanhang inte gjorts mellan fullserviceleasing och finansiell leasing, där hyresmannen själv står för dessa kostnader.

Fram till den 1 januari 1991 omfattar avdragsförbudet förvärv av personbil eller motorcykel för annan verksamhet än sådan som avser yrkesmässig återförsäljning eller uthyrning. I samband med riksdagens behandling av prop. 1989/90:111 om reformerad mervärdeskatt m. m., fann skatteutskottet, med hänsyn till att personbefordran omfattades av den föreslagna generella skatteplikten, att ett avdragsförbud vid förvärv av personbil skulle få betydande konsekvenser för bl. a. taxiföretagen. Utskottet föreslog därför att förvärv av personbil för yrkesmässig personbefordran inte skulle omfattas av avdragsförbudet. Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag (SkU 1989/90:31, rskr. 357, SFS 1990:576). Någon motsvarande ändring gjordes dock inte vad gäller hyra av personbil för sådant ändamål.

Med hänsyn till syftet med den begränsade avdragsrätten finns det enligt min mening inte längre några skäl att bibehålla den nuvarande ordningen vad gäller personbilar och motorcyklar som förhysits för yrkesmässig personbefordran. I den mån ett förvärv av en personbil för visst ändamål inte omfattas av några avdragsbegränsningar, bör även leasing eller hyra av sådant fordon för motsvarande ändamål kunna ske med full avdragsrätt.

Det aktuella förslaget föranleder ändringar i 18 § samt i anvisningarna till 17 § lagen (1968:430) om mervärdeskatt, ML.

Mitt förslag: Uttagsbeskattningen skall omfatta också sådana fastighetsarbeten som en kommun utför på egna bostadsfastigheter.

Skälen för mitt förslag: Den 1 januari 1991 införs en uttagsbeskattning av vissa arbeten som en fastighetsägare utför på egna fastigheter (prop. 1989/90:111, SkU31, rskr. 357, SFS 1990:576). Syftet med åtgärden är att åstadkomma neutralitet vid de fastighetsförvaltande företagens val mellan att utföra arbeten i egen regi och att upphandla motsvarande tjänster. Slopandet av reduceringsreglerna gör att skillnaden i skattebelastning mellan egen regi å ena sidan och upphandling å den andra sidan annars skulle innebära ett allvarligt hot mot främst de mindre byggföretagen och bygghantverkarna som i stor utsträckning har sin verksamhet inriktad mot de stora ej skattskyldiga fastighetsägarna.

En kommuns ianspråktagande av egna varor eller tjänster för eget behov räknas inte som uttag enligt punkt 2 av anvisningarna till 2 § ML. Det innebär att kommunerna inte omfattas av den ovan angivna uttagsbeskattningen. Med hänsyn till den generella avdragsrätt för ingående mervärdeskatt som kommunerna medges fr.o.m. den 1 januari 1991, finns det i huvudsak inte heller något behov att av konkurrensneutralitetsskäl inordna den kommunala fastighetsförvaltningen under uttagsbeskattningen.

Det förekommer emellertid i viss utsträckning att kommuner äger och förvaltar hyresfastigheter för bostadsändamål. Genom att de generella inskränkningar i avdragsrätten som anges i 18 § ML också gäller den kommunala avdragsrätten enligt 18 a § ML kommer ingående mervärdeskatt som belöper på stadigvarande bostad inte att vara avdragsgill för kommunen. På detta område kan således mervärdeskatten få en konkurrensnedvridande effekt. Denna effekt bör enligt min mening undanröjas. Uttagsbeskattningen bör således omfatta även en kommuns ianspråktagande för eget behov av sådana tjänster som avses i första stycket f) av punkt 2 av anvisningarna till 2 § under förutsättning att arbetena avser stadigvarande bostad. Även i detta fall bör uttagsbeskattning ske endast om de nedlagda lönekostnaderna inkl. avgifter för beskattningsåret överstiger 150 000 kr.

Det aktuella förslaget innebär ändringar i punkt 2 av anvisningarna till 2 § ML. Detta förslag och förslaget under rubriken kommunalförbund har diskuterats med företrädare för Kommunförbundet och riksskatteverket.

Mitt förslag: Statsbidrag enligt lagen (1990:578) om särskilt bidrag till kommuner skall alltid utgå när en kommun lämnar bidrag eller annan ersättning till ett kommunalförbund, om den verksamhet förbundet bedriver inte medför skattskyldighet till mervärdeskatt.

Skälen för mitt förslag: Den nya ordningen med en generell avdragsrätt för kommunerna omfattar inte den del av den kommunala verksamheten som handhas av kommunalförbund. Som skäl härför angavs i prop. 1989/90:111 om reformerad mervärdeskatt m. m. att kommunalförbund i flertalet fall används för ändamål där skattskyldighet och därmed också avdragsrätt redan föreligger enligt de allmänna bestämmelserna i ML. Jag har nu erfarit att kommunalförbund i vissa fall används för att handha kommunala angelägenheter där verksamheten inte medför skattskyldighet till mervärdeskatt och inte heller omfattas av lagen om särskilt bidrag till kommuner.

För att inte de kommuner som av olika skäl väljer att sluta sig samman till kommunalförbund för att handha kommunala angelägenheter skall missgynnas gentemot kommuner som väljer att bedriva motsvarande verksamhet i egen regi, bör enligt min mening statsbidrag enligt lagen om särskilt bidrag till kommuner alltid utgå i de fall en kommun lämnar bidrag eller annan ersättning till ett kommunalförbund. Statsbidrag bör således i dessa fall utgå även om förbundet inte bedriver verksamhet inom sjukvård, tandvård, social omsorg eller utbildning. Däremot bör statsbidrag inte utgå om den verksamhet kommunalförbundet bedriver medför skattskyldighet enligt de allmänna bestämmelserna i lagen om mervärdeskatt.

Förslaget föranleder ändringar i 1 § lagen (1990:578) om särskilt statsbidrag till kommuner.

Mervärdeskatten i övrigt

Mitt förslag: En felaktig hänvisning i lagen om mervärdeskatt till vissa begrepp i kommunalskattelagen ändras.

Skälen för mitt förslag: I samband med ändringarna i kommunalskattelagen (1928:370) beträffande inkomstlagen uppmärksammades inte att detta berörde också en följdändring i lagen om mervärdeskatt. I 73 § ML anges att vissa belopp skall räknas som driftkostnad vid beräkning av inkomst av rörelse eller fastighet enligt kommunalskattelagen. Bestämmelsen skall fr. o.m. den 1 januari 1991 avse inkomst av näringsverksamhet enligt kommunalskattelagen eller kapital enligt lagen om statlig inkomstskatt.

Mitt förslag: Två felaktiga hänvisningar i lagen om omsättningsskatt på vissa värdepapper ändras.

Skälen för mitt förslag: I samband med de omfattande ändringarna i bl. a. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, SIL, uppmärksammades inte att detta också berörde en följdändring i lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper. I 7 § hänvisas till 2 § 4 mom. nionde stycket SIL. Hänvisningen skall fr. o.m. den 1 januari 1991 i stället ske till tionde stycket.

I 5 § tredje stycket lagen om skatt på omsättning av vissa värdepapper har felaktigt hänvisats till 13 § samma lag. Hänvisningen skall avse 12 § lagen. Den felaktiga hänvisningen beror på ett redaktionellt förbiseende vid ändring i 5 § den 1 januari 1989 (prop. 1987/88:156, SkU37, rskr. 336, SFS 1988:781).

4 Upprättade lagförslag

I enlighet med det anförda har inom finansdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i lagen (1988:328) om vägtrafikskatt på utländska fordon,
2. lag om ändring i lagen (1990:576) om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt,
3. lag om ändring i lagen (1990:578) om särskilt bidrag till kommuner,
4. lag om ändring i lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper.

5 Lagrådets hörande

De föreslagna ändringarna är av sådan beskaffenhet att lagrådets hörande enligt min mening skulle sakna betydelse. Yttrande från lagrådet behöver därför inte inhämtas.

6 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslagen.

7 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.